

Stopa – Trampský občasník pro západní Kanadu a USA – únor 94
870 Gladiola Ave. Victoria B.C., V8Z-2T6, Canada
Ph.: 604-479-8536, FAX 604-479-8227

ZVADLO

na 14. Vítání Jara a Jusův Memoriál

Trampská osada Kamarádi Ostrova zve všechny trampy na výroční táborový oheň, který zaplane na velikonoční pátek 1. dubna 1994 na planině nad Mušlárnou. Popis cesty: Přeš Victorii nebo Nanaimo do Port Alberni. Dále pokračuj podél jezera Sprout Lake směrem na Ucluelet (Long Beach). Tato cesta horami je jedna z nejmalebnějších na ostrově a jedí jí pokud možno ve dne. Klíčová křižovatka tvaru "T" je před národním parkem s informačním budkou (nejspíš zavřenou). Odboč doleva směrem na Ucluelet. Zde jsou již naše značky. Po dvou kilometrech nepřeje odbočku v dolku na Port Albion. Do indiánské vesnice ale nedojeďš, značky tě zavedou na lesní neudržovanou cestu. Od asfaltky je Mušlárna přesně 6 km. Sleduj naše značení až k potlachovišti. Letošní zima byla suchá a řeka cestu nezaplavila na místě prvního brodu (1.5 km od asfaltky). Druhý brod je asi 300 metrů od chaty a v případě zvýšené vody doporučujeme nechat osobní auta před potokem. Veškeré zásoby nakup doma nebo cestou v Port Alberni.

Poznámky a pošta

Díky za další PéEfky, které nám poslali – S.T.W. Lobo, Mimosákoňáci, Hanka Hosnedlová, Tramp Club Bratislava, Long (AARAU), Bobr a Helena ze Švajcu, Kennedy (Dawson), Pulec, Bobin, Broskva (Praha), Petr a Sluňě (Seattle), Kid z El Tora, Dr. Honza (ONT), Pete (Zlatý Orel)

Mývala – Dawson City – ... na podzim než napadl sníh jsme byli s Kennedym znovu na hřbitově a našli místo, kde by Welzl eventuálně mohl být pohřben. Jestli to tak je, zjistíme na jaře, až se dostaneme do archivů ve Whitehorse. Dáme vědět. Redakce – Děkujeme za zprávy a za hezkou PF

Jožka Slavík, T.O. Kamarád Chocně – Tady po mnoha letech blbě vánoce... staré osady pomalu umírají. V každé staré osadě byl vždy jedinec, který osadu držel. A tito silní jedinci odcházejí a s nimi zanikají osady jako na příklad Hurikán, Poslední Příležitost, třebovské osady i pražské osady.

Kojot, Colorado – ... sleziny máme každý čtvrtek v "Notters" jako před potlachem. Stále za velké účasti, takže všechno je okay a v dobré náladě.

T.O. Utah – Bratislava, Vaši Stopě a Vám všem v novém roce 1994 přeje vše nejlepší Spring

Bobr, T.O. Prvé ohně, Vancouver (Košice). Šťastné trailly všem kamarátům a čitatelům Stopy v roce 1994 želá Bobr.

Škyt, Osada Mimo Zákon, Chabařovice, ... začnu s osadou Sitting Bull. Byl tu Whisky s Janou a slavil svoji padesátku. Měli jsme to na fotbalovém hřišti v "Budňku". Bylo bujaro ...v září jsme byli na T.O. 38 ku příležitosti 25 let usazení lípy svobody (1968), kterou jsem dával do země..... dále jsem byl se Škytkou jak za mladých časů s US-kou a stopem, vlakem a pěšmo na padesátce osady Canada v Zapomenutém Údolí na Sázavě.... v měsíci říjnu jsme byli s pražským Fredákem v zahraničí t.j. na Slovači na šedesátce kamaráda Andyho z Bratislavské osady Manila na jeho chatě v Karpatech. . .

Trampský Spravodaj tramp clubu Bratislava – lednové číslo přináší sbírku obdržených trampských PéEfek, úryvky z trampských časopisů Severka, Tramp a také z naší Stopy. Pro kamarády připravující se k návštěvě své vlasti jsou zajímavé akce v letošním roce v rubrice "Zvadlá". (21.5. Pikovice 93, 11.6. Svojsický Slunovrat, červen – Festival Trampskej Piesne v Bratislavě, podzim – Trampský Festival v Detve ...)

Casopis TRAMP – V posledních třech číslech Trampa je obsáhlý popis cesty Dáblíka a celé jeho výpravy po Spojených Státech. Už na potlachu jsem říkal, jak se těším na to, až o všem budu číst. Bylo to tolik zážitků, že nebylo možné vše "vypáčit" z přímých účastníků na potlachu. Je to moc zajímavé čtení a každý řádek se snažím prožít s těmi, co u toho byli v ten kouzelný čas. Jen si představ přes 200 trampů cestujících "na divoko" ve vypůjčených minivanech přes kontinent. Velká většina se jich anglicky nedomluvila a přesto dojeli, našli a vrátili se! Paralelně s jeho popisem jsou v časopise příběhy a postřehy dalších (Hanka Hosnedlová...) účastníků potlachu. Po 18-ti letech života zde v Kanadě již nemohu vidět zdejší svět očima evropana a tím méně česko-slovenského trampa. Myslím si, že nejsem sám kdo se na tento seriál těšil. Přikládám adresu: TRAMP, K lesu 8/65, Ostrava Heřmanice, 71310, Czech Republic

Dopisovat si chtějí:

J.W. Cash – The Trucker Girl (21) se zájmem o tramping, trucking, beat, country. Adresa: Sadová 1036, Uh. Hradiště-Nařatice, 68601
"The Trucker Girl" nám poslala do redakce dlouhý dopis plný příběhů, vyprávění, kresek a jiných zajímavostí. Jejím hlavním koníčkem je cestování a muzika.

Videopásky a audiopásky z potlachu.

V posledním čísle Stopy jsme byli mylně informováni o cenách a tak přinášíme opravu. Ceny jsou přímo od autorů a neobsahují žádný výdělek či příspěvek pro jakýkoli účel. Uvedený materiál nám zaslal Kojot z Colorada.

VIDEO – 2 hodiny, US formát \$9 + poštovné \$2.50 USA/Canada, \$7.50 zámoří
VIDEO – 2 hodiny PAL formát \$19 + to samé poštovné
AUDIO – nezkrácené, 2x90 min, cena \$5 za 2 pásky. Poštovné \$2 USA/CND nebo \$3 pro zámoří. Vše v US dolarech.

Při objednávce více pásek se platí pouze jedno poštovné. Adresy:
Rudy Krestan, 7037 Joy St. Arvada, CO, 80003, USA
L.V. Javorek, (Kojot) 5024 Kipling St. Wheat Ridge, CO, 80033, USA

Welzlův pomník – Tulákoví tramp

Přišel nám dopis od kamaráda Pekáče (Mission, B.C.). Pekáč jezdil s osadou Silver Star a s T.O. Lutna (Brno). Má svůj "business" nedaleko Vancouveru (Tradesman's Monuments, tel. 604-826-9114) a jeho specialitou jsou náhrobní kameny a desky. Pekáč nabídl zhotovení náhrobní desky pro Welzla bez nároku na odměnu. Zaplatit se bude muset pouze případné povolení či žádost v Dawsonu. Tato velkorysá nabídka bude jistě oceněna trampskou i ostatní veřejností a redakce Stopy chce za její čtenáře Pekáčovi poděkovat.

V dopise se s námi rozloučil:

... na shledanou na Vítání Jara na Ostrově. Pozval jsem Melóna z Brna a tak přijedeme spolu.

Jak jsme jeli na kraby

Nevím už čím to byl nápad, ale Čudla zavolal ve čtvrtek, jestli bych nejel na vandr, že nachytáme kraby. Bouřlivě jsem souhlasil a pak jsme dojednávali podrobnosti. Kapitán Kraus (KK) vezme svoji loď, Cwak taky, já mám vzít rum a sejdem se na jezere Nitinat, což je vlastně mořský záliv neboli fjord. O jídlo prej nemám mít obavy, krabů je tam teď v lednu (94) spousta. O jídlo jsem obavy měl, protože jsem podobnou poznámku již slyšel, když jsme poslední jeli rybařit. Takže pár stejků a půl tučtu buřty jsem vzal, aby o tom nikdo nevěděl.

Málokdo už dneska ví, že jméno Nitinat je vlastně českého původu. V roce 1898 Jára Cimrman na své cestě na Aljašku zde strávil skoro celý rok a učil zdejší indiány českému jazyku a zemědělství. Indiáni se česky učili neradi a nutno přiznat, že řeč často komolili. Také nemohli delší dobu pochopit smysl pěstování plodin. Cimrman se proto soustředil na nejnutnější zeleninu jako jsou brambory, mrkev, cibule atd. Při sklizni Indiáni zpočátku nemohli pochopit, proč se rostliny nejlí celá a tak se ujala Cimrmanova přezdívka "Ničí Na!". Po jeho odchodu na něj stále vzpomínali a místo jeho akcí si zkomolili po svém na "Nitinat".

Dorazil jsem v pátek podle plánu a našel kamarády v opuštěném hausbótu krčící se kolem zkomfrajících kamfnek a sušící svršky i spodky. Co se stalo jsem se vlastně nikdy přesně nedozvěděl, protože každý měl svou vlastní verzi. Nejpravděpodobnější vysvětlení je toto:

KK a Čudla spouštěli loď na vodu, ale byla tam mělčina, a tak s ní pochodovali několik set metrů, než začala plavat. KK pak nasednul a jel s lodí na flek, zatímco Čudla převážel auto. KK měl na lodi umazaný přední a vlastně jediný sklo. Aby viděl kam jede, rozhodl se ho vyčistit. Zpomalil loď, vylezl na brlení a okamžitě spadl do vody. Nešťastí se duchapřítomně zachytil rukávem za jakýsi výčténěk a to se ukázala být rychlostná páka, takže loď vyrazila vpřed táhnoucí ho v závěsu. neměl však v nádrži moc benzínu a za necelou půlhodinku mohl pozorovat krásy přírody tentokrát z vnitřku lodě. Cwakova story byla jednoduchá. Spad do vody, když skákal ze břehu na kluzký housbót.

Nalil jsem do nich rum a brzo se situace změnila v nicotný zážitek. Mokré kalhoty nestudily a bosá chodidla jako by necítila vystouplé hřebíky v podlaze. Ráno jsme měli vstávat brzo kvůli přílivu či snad odlivu, ale my vstali pozdě, naložili věci a vyjeli k ústí jezera.

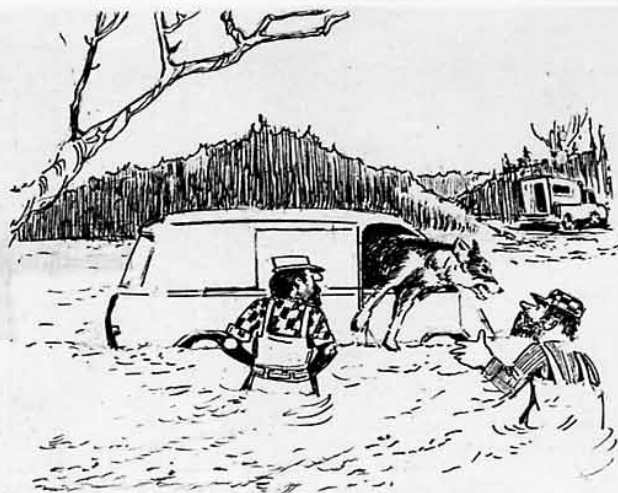
Krabi se chytají do pastí důmyslně zhotovených z různého odpadového materiálu. Převládá drát, kusy železa, trochu síť a provazy. Past je přivázána provazem k něčemu co plave, většinou bóje, ale také poslouží zavřená láhev či cokoli jiného. Do pastě se ještě upevní návnada, což může být cokoli, nejlépe nějaká chciplotina. My jsme používali malé žraloky běloploutvé, což byl náš jediný úlovek z minulých výprav na ryby. Krab proleze k pochoutce a zamotá se do těch různých drátů a sítí. Vydáváme jej podle Foglarova návodu na ježka v kleci: "Když vystrčíme nejdelší klepeto tak, aby vyčnívalo z pasti jejím největším otvorem ..." atd. Krab si klepetama dosáhne všude až na malou plošku na břiše a na zádech. Na tato místa tedy vložíme ukazovák a palec pravé ruky, (leváci levé), kraba pevně sevřeme a pak ho dáme kam chceme. Tento chvat není sice jednoduché zvládnout, ale když vás ta potvora cvakne pořádně, aspoň už víte, kde to příslušné místo není. Pak jsme rozhodli pasti a několik plováků zůstalo skutečně na hladině. Po chvíli jsme je vytáhli a k našemu překvapení tam nějakí krabi byli. Pravda, nebyli největší a jen málokterý měl legální délku. Rychle jsme je snědli, co kdyby náhodou přišel porybněj, že? Jen pár největších jsme nechali, aby bylo s čím se chlubit doma rodinám. Večer jsme si ustlali pod smrkem kanadským zeleným (fira canadiensis verde) a po obvyklé dávce zdravotního rumu a trošce muziky jsme zalehli. Vzbudil jsem se s pocitem, že mám někoho ve spacáku. Pocit to byl ambivalentní, protože na jednu stranu to bylo teplé a chlupaté, ale na druhou stranu to škrábalo a trošku kousalo. Již jsme slyšeli ty historicky o nebezpečných pumách, tak jsem hned tušil, že jsem se stal hříčkou jedné z těchto potvor. Ale jak již tušíte z pumy divoké lesní se vyklubala kočka domácí (catus domesticus). Jak se tam uprostřed lesa objevila, to ví Bůh. Tak jsem ji vyhodil a když už jsem skoro zase usínal, tak mě zakleň "Jdi do hajzu mrcho!" informovalo o tom, že si našla jiného společníka na noc. Do rána nás vystřídala všechny.

Po střídmé snídani (pivo, instantní polévka, kafe s rumem, pivo) jsme vyrazili na proslulý West Coast Trail se tak trochu projít. Asi po kilometru jsme zjistili, že naše noční společnice nás následuje. Nevím, jestli to bylo naše aroma, nebo jestli jsme se jí přiblížili naším večerním zpěvem, zkrátka byla námi "unešena". Za dalších pár kilometrů doslovně, protože Čudla ji litoval, že má tak krátké nohy a dál ji nes. A musím říct, že pokaždé když upad, tak to nák zařídil, že tu kočku nerozmačknul. O zpáteční cestě se nebudu moc zmiňovat. Do kempu jsme se ještě před setměním dostali, pak ještě vylovili zbytek prázdných pastí a rychle do lodi a zpátky k autům. Víkend se tedy v podstatě vydařil. Pravda, auta jsme měli vykradená, ale aspoň nám nechali benzín a tak můžeme o všem podat reportáž.

A já mám novou kočku.

Macek - T.O. Kamarádi Ostrova

(Pozn. redakce: Kamarád Ivo Pultr si vysloužil trampskou přezdívku Cwak pro svoji lásku k jistému švýcarskému žaludek zvedajcímu líkéru Zwack)

Na kresbičce Jirky Tůmy je Tomáš se svým psem před Mušlárou. Cwak mu vyprošuje utopené auto. (Padesátka šerifa Čudly)

V. Celosvětový Potlach 1998 v Britské Columbií (B.C.)

Je ještě dost času na přípravy, ale pro mnohé už začíná šetření na letenku. Pokud se chcete dozvědět více o naší provincii, tak si napište na agenturu, která se stará o propagaci turismu po světě.

Turism B.C., 812 Wharf Street, Victoria, B.C., Canada, V8W-1T3

Turism Yukon, P.O. BOX 2703, White Horse, Yukon, Canada, Y1A-2C6

Pošlou vám brožurky a také detailní automapu. Špatnou myšlenkou není prodloužená vandra na Yukon a případně Aljašku. B.C. je 9-krát větší než Čechy a Slovensko a má asi 3 miliony obyvatel. Pro své přírodní krásy se stává cílem mnoha milonů turistů (američané, japonci, němci...), speciálně o prázdninách. Tyto hordy se jakoby mávnutím kouzelného proutku vypaří po té, co se děti vrátí do školy (po státním svátku Labour Day, který je vždy první pondělí v září). Kde se bude potlach konat to není zatím jasné. Přicházejí v úvahu potlachová místa edmontonských (Saskatchewan Crossing nad Banfem), calgarských (jižně od Banfu) a vancouverských (Squamish River severně od Vancouveru). Návrhy jsou i takové, aby se pronajal velký soukromý ostrov na západním pobřeží a účastníci se tam dopravili trampským vodním taxikem. Vancouver Island (velikost Moravy) nepřipadá v úvahu v srpnu. Je zde totiž zákaz rozdělování ohňů v létě a tisíce turistů zaplavuje každé vhodné místo jak u moře tak u řek a jezer divočiny. Máme sice v zásobě mnoho zapomenutých kempů, na které se i v sezóně dostane jen hrstka zasvěcených. Tam ale není místo pro 1000-2000 trampů.

Pokud jseš tramp-vodák, tak má B.C. pro tebe plno zajímavostí, jednou z nich je Bowron Lake Park na severu. Je to soustava jezer do kruhu a celé se to dá zvládnout asi za týden. Další je Nitinat Triangl a nespočet sjízdných řek. Pokud někdo ze čtenářů Stopy dělal některý vodní vandr, tak nám napište podrobnosti a případné rady pro ty, kteří by měli zájem o vodní trampung po B.C.

Poděkování

Zdařilý potlach je za námi, většina účastníků je nappět doma ve všech možných koutech světa s hromadou vzpomínek na pěkné chvíle a setkání s dlouho neviděnými nebo skoro zapomenutými kamarády a kamarádkami. Potlach se povedl a až na malé zádrhly a problémy proběhl takřka perfektně. Myslím, že je na místě vzpomenout a připomenout si kamarády a kamarádky ze STO Colorado a i odjinud, kteří se zasloužili o to, že vše tak dobře dopadlo. Velká většina členů STO povíče pomohla s přípravami a i se samotným průběhem potlachu a jim všem děkujeme. Myslím, že je ale pár kamarádů a kamarádek, kteří si zaslouží obzvlášť poděkování. Smečkám tedy svůj stetson a za všechny i za sebe děkuji: - děiči a nezmarovi Gamzovi, Frantovi El Chiepopi a jeho pravé ruce Kingovi za instalování a obsluhu mikrofonů, zesilovačů a všelijakých jiných hejblátek nutných k tomu, aby se úspěšně povedl riskantní pokus s reprodukcí hudby na Celosvětovém potlachu. Díky klukům a holčím z dřevorubeců a "latrinových" komand - Čochtanovi, Zuzaně, Bandovi, Daně, Dobškoví, Rězovi, Kendymu, Brabencovi a nositeli odpadkových pytlů Džugovi. Poděkování Jeffovi a Jiřině za zhotovení cen, které si kamarádi rozvezli do všech koutů světa. Maruše za stvoření pozvánky, razítek a cen. Kamarádu Kojinovi za pamětní destičku a za informační brožurky o Coloradu. Díky Cigánovi, Tondovi a Romanovi za zhotovení camráte, Bandaskovi, Oldovi, Natálee, Mírovi za poskytnutí přístřeší četným kamarádům. Otovi a Rudimu díky za videovou dokumentaci potlachu. Velké umí Ládovi Malřískému za udržování pořádku kolem táborového kruhu. Díky Vencovi Fryčovi, Tožchlapovi za zorganizování rybářského výpadu do bor. Čertovi za pomoc při svazu kamarádů před výšlapem. Díky rovněž patř i všem kamarádům a kamarádkám z celého světa, kteří svým přátelstvem, pohodu a trampských chování přispěli k tomu, že jsme všichni prožili tak krásné chvíle. Sám za sebe bych chtěl poděkovat svým kamarádům z potlachové pětky, Baronovi, Jirkovi, Kojotovi a Pupálovi - klukům, kteří za pomoci ostatních kamarádů dokázali sladit a dotáhnout až do konce úspěšný potlach. Ježkovy zraky! - kluci a holky - bylo to bezvadné a ještě jednou díky za to že jsme a budem. Zoltán - Spojené Trampské Osady, Colorado

Stopa vychází několikrát do roka a chceš-li ji dostávat poštou, tak pošli na známky.